

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200579
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8519200579.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v súkromnoprávnom spore žalobcu: 1./ L. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, XXX XX N., 2./ X. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, XXX XX N., obaja žalovaní právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: X./ Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., IČO: 36 863 017, so sídlom: Bočná 10, Košice - mestská časť Staré Mesto 2./ EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 999,18 eur s príslušenstvom a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v1. a 2. rade sumu vo výške 49,18 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 49,18 eur od 31. 7. 2019 do zaplataenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v1. a 2. rade sumu vo výške 950,- eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 950,- eur od 30.7.2019 do zaplataenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. U r č u j e, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 v časti I. Základné podmienky, bod 1 v znení: „Spracovateľský poplatok: 2 699,-Sk uhradený z prostriedkov úveru a Poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne, sú n e p r i j a t e ľ n é.

IV. Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali, aby súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcom z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 49,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 49,18 eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému v 1. rade do zaplataenia. Ďalej žiadal, aby súd žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcom z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 950,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 950,- eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému v 2. rade do zaplataenia.

Taktiež žalobcovia žiadali určiť, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 v časti I. Základné podmienky, bod 1 v znení: „Spracovateľský poplatok: 2 699,-Sk uhradený z prostriedkov úveru. Poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne“ sú neprijateľné.

Zároveň žiadali nahradiť trovy s tým, že ide o pohľadávku predstavujúcu bezdôvodné obohatenie žalovaných v 1. rade a v 2. rade zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008. Túto zmluvu uzavrel žalovaný v 1. rade ako veriteľ so žalobcami ako dlžníkmi a následne pohľadávku, ktorú žalovaný v 1. rade mal z tejto zmluvy voči žalobcom postúpil na žalovaného v 2. rade. Žalobcovia žalovanému v 1. rade na predmetný úver zaplatili sumu 3.610,92 eur a žalovanému v 2. rade uhradili sumu 950,- eur.

2. Žalovanému v 1. rade súd doručil žalobu a jej prílohy do vlastných rúk dňa 30.7.2019 a žalovanému v 2. rade dňa 29.7.2019.

3. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade vo svojich písomných vyjadreniach v priebehu konania a v prednesoch na pojednávaniach zo dňa 22.9.2021 a 29.3.2022 namietali skutočnosť týkajúcu sa preukázania žalovaného nároku ako aj samotnej aktívnej legitímácie žalobcov. Taktiež sa vyjadrovali k správnosti údajov v spornej zmluve o spotrebiteľskom úvere, o celkovej výške úveru a o ročnej percentuálnej miere nákladov. Rovnako obaja vzniesli námietku premlčania žalobou uplatnených nárokov, pričom tieto považovali za premlčané z dôvodu uplynutia tak objektívnej ako aj subjektívnej premlčacej lehoty. Taktiež namietali procesnú neprípustnosť určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a tento považovali za prieskum abstraktný, pričom tento je výlučne daný iba na určených kauzálnych súdoch. Obaja žalovaní poukazovali vo svojich vyjadreniach na rozhodovaciu činnosť, tak Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj všeobecných súdov.

4. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 7.10.2021 podrobne špecifikoval čerpanie a splácanie poskytnutého úveru zo strany žalobcov, pričom uviedol, že žalobcovia čerpali sumu 3651,33 eur (110 000,- Sk) pričom z poskytnutého úveru splátkami od 4.6.2008 do 21.10.2015 uhradili žalovanému v 1. rade sumu 4304,71 eur a splátkami od 27.11.2015 do 5.3.2018 uhradili sumu 950,- eur. Taktiež v tomto vyjadrení uviedli spôsob započítania jednotlivých úhrad žalobcov na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky.

5. Žalobcovia vo svojich písomných vyjadreniach v priebehu konania ako aj v prednesoch na pojednávaniach dňa 22.9.2021 a 29.3.2022 trvali na podanej žalobe ich nárok považovali za dôvodný. Rovnako ako žalovaní poukazovali vo svojich vyjadreniach na rozhodovaciu činnosť, tak Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj všeobecných súdov, ktorá bola v prospech priznania nimi uplatneného nároku.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a k nej pripojených listinných dôkazov a to obsahom Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008, výpismi z úveru č. 0531075044 za roky 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 a 2014, návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zn. H559/18 zo dňa 4.4.2019, vyjadrením žalovaného v 2. rade zo dňa 2.8.2019, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015, Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015, vyjadrením žalovaného v 1. rade zo dňa 14.8.2019, vyjadrením žalobcov zo dňa 30.12.2019 a k nemu pripojených súdnych rozhodnutí, vyjadrením žalovaného v 2. rade zo dňa 20.3.2020, vyjadrením žalovaného v 1. rade zo dňa 1.4.2021, s vyjadrením žalobcov zo dňa 25.4.2021 a k nemu pripojených súdnych rozhodnutí, vyjadrením žalobcov zo dňa 5.10.2021, vyjadrením žalovaného v 2. rade zo dňa 7.10.2021, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/1/2019 ako aj obsahom písomných vyjadrení žalobcu a žalovaných a k nim pripojených listinných dôkazov aj obsahom ostatného spisového materiálu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov za preukázané skutkové tvrdenia považuje.

7. Dňa 4.6.2008 bola medzi žalovaným v 1. rade - Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0531075044, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý spotrebný úver - bezúčelový vo výške 110 000,- Sk (3651,33 eur), pri premenlivej úrokovej sadzbe 11,75 % ročne. Úver bol žalovaným poskytnutý jednorázovo bezhotovostne. Spracovateľský poplatok bol dojednaný vo výške 2 699,- Sk (89,59 eur), pričom bol hrađený z prostriedkov úveru. Poplatok za správu úveru bol dojednaný vo výške 60,- Sk (1,99 eur). Dátum splatnosti prvej splátky bol dňa 20.7.2018. Počet splátok bol vo výške 119. Splátky boli splatné mesačne vždy v 20. dňu

kalendárneho mesiaca. Výška splátky bola dojednaná vo výške 1 635,- Sk (54,27 eur). Konečná splatnosť úveru bola dňa 20.5.2018. RPMN za úver bola vo výške 14,35 %. Priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy o úvere bola vo výške 14,53 %. Žalobcovia čerpali úver dňa 4.6.2008 vo výške 107 301,- Sk a v sume 2699,- Sk za spracovateľský poplatok. Pre neplnenie si povinností zo strany žalobcov boli títo vyzvaní na predčasné splatenie úveru v celkovej výške 2891,21 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 došlo k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 zo žalovaného v 1. rade na žalovaného v 2. rade - EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Zo žalovaným v 2. rade predloženej špecifikácie pohľadávok doručenej súdu dňa 7.10.2021 vyplýva, že žalobcovia zaplatili doteraz sumu 5254,59 eur z tohto pred postúpením pohľadávky žalovanému v 1. rade sumu 4304,71 eur, t.j. do 23.10.2015 a po postúpení pohľadávky žalovanému v 2. rade sumu 950,- eur. Podanou žalobou si žalobcovia uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 49,18 eur od žalovaného v 1. rade a v sume 950,- eur od žalovaného v 2. rade.

Dňa 31.10.2018 žalobcovia absolvovali v Prešove konzultáciu u Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, kde sa dozvedeli, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2018 je podľa názoru tohto združenia zmluvou bezúročnou a bez poplatkov.

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/1/2019 zo dňa 13.6.2019 bola žaloba žalovaného v 2. rade, ktorou požadoval od žalobcov zaplatenie sumy 1768,69 eur s príslušenstvom zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 /zmluvy, ktorá je aj predmetom tohto konania/ bola zamietnutá. Úver poskytnutý na základe tejto zmluvy bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal za to, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru a o ročnej percentuálnej miere nákladov. Predmetná zmluva tak neobsahuje zákonom stanovené podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase jej uzavretia. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.7.2019.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

10. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

11. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

12. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 7 ods. 1,2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

20. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

21. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnemu záveru:

22. Predmetom konania je nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy - Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008, ktorá sa riadi ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a tiež určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v tejto zmluve, ktorý nárok sa vrátane náležitostí zmluvy, všeobecných ustanovení o uzatváraní zmlúv posudzuje podľa ustanovení §§ 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“).

23. V prvom rade súd poukazuje na tú skutočnosť, že nevidí dôvod prečo by sa mal odchýliť od posúdenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008, ktoré bolo vykonané a odôvodnené v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6Csp/1/2019 a to rozsudkom zo dňa 13.6.2019. Po opätovnom preskúmaní zmluvy o úvere súd opätovne dospel k záveru, že tá neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru a o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluva o úvere tak neobsahuje zákonom stanovenú podstatnú náležitosť, podľa § 4 ods. 2 písm. e/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto súd poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. V prípade úveru vo výške 110 000,- Sk (3651,33 eur) suma 2 699,- Sk (89,59 eur) predstavujúca spracovateľský poplatok, mala byť a aj bola uhradená pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru. Je teda nepochybné, že žalovaný v 1. rade do spotrebiteľského úveru zahrnul i spracovateľský poplatok. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je spracovateľský poplatok, pretože uvedený poplatok treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Už samotný zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 2 písm. a) a písm. c) rozlišoval medzi spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumeli všetky náklady, vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. Žalobcom bol teda poskytnutý v skutočnosti úver nie vo výške 110 000,- Sk (3651,33 eur), ale vo výške 107 301,- Sk (3561,74 eur).

25. Ak zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 4 ods. 2 písm. e) vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, je nepochybné, že celková výška úveru musela byť uvedená správne. S absenciou tejto náležitosti bola spájaná sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).

26. Súdny dvor Európskej únie vo veci C-377/14 svojim rozsudkom zo dňa 21.04.2016 vyslovil, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy 1 tejto Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V tomto rozsudku Súdny dvor Európskej únie skonštatoval, že ak pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v článku 3 písm. h) Smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru

a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť.

27. Nesprávne uvedená výška spotrebiteľského úveru má nepochybne vplyv aj na ďalšiu náležitosť zmluvy o úvere, vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je ročná percentuálna miera nákladov. Ročnou percentuálnou mierou nákladov /RPMN/ v súlade s ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumela sadzba, ktorá sa aplikovala na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný v 1. rade pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od výšky úveru. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov, za čo je potrebné považovať aj jej neuvedenie v správnej výške, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

28. Ak zákon vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu, je nepochybné, že spotrebiteľ mal byť oboznámený nielen s ročnou percentuálnou mierou nákladov, ale aj s matematickým výpočtom, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

29. Je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 20.09.2018, vydaný vo veci C-448/17, v ktorom Súdny dvor EÚ uviedol, že článok 4 ods. 2 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, táto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.

30. Súdny dvor EÚ v tejto súvislosti dodal, že spotrebiteľa v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Súdny dvor EÚ už pritom v súvislosti so Smernicou 87/102 rozhodol, že vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa sledovaný touto Smernicou pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzatvorenej zmluvy, článok 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

31. V súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 Smernice 87/102 musí byť zmluva o úvere uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať uvedenie RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Článok 1a tejto Smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a) spresňuje, že sa musí vypočítavať v dobe uzatvárania zmluvy. Táto informácia pre spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca, má preto podstatný význam.

32. V dôsledku toho neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 Smernice 93/13. Ak to tak nie je, tento vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 tejto Smernice. Spotrebiteľa v takejto situácii totiž nemožno považovať

za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené sa poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov, preto sa súd už nezaoberal ostatnými námietkami týkajúcimi sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. V prípade posúdenia týchto námietok v prospech žalobcu alebo v prospech žalovaných by sa nezmenilo nič na tom, že úver je posudzovaný ako bezúročný a bez poplatkov, vzhľadom na vyššie uvedené. Žalobcovia tak boli povinní zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 vrátiť žalovanému v 1. rade, resp. žalovanému v 2. rade len sumu reálne poskytnutého úveru, teda sumu istiny úveru 107 301,- Sk (3561,74 eur). Suma, ktorú žalobcovia zaplatili nad túto sumu či už žalovanému v 1. rade alebo žalovanému v 2. rade, predstavuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko ide o plnenie z čiastočne neplatného právneho úkonu v zmysle vyššie uvedenej zákonnej fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, keďže žalovaný v 1. rade, resp. žalovaný v 2. rade mali nárok len na vrátenie istiny úveru.

34. Vo vzťahu k žalovanými vznesenej námietke premlčania, súd poukazuje na to, že táto námietka premlčania nebola dôvodne vznesená a súd na túto neprihliadal.

35. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tohto spôsobu obrany má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Premlčaním (na rozdiel od preklúzie) právo samo osebe nezániká, len sa oslabuje v tej svojej zložke, ktorá predstavuje nárok. Subjektívne právo aj po aplikácii námietky premlčania trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, ktorého uplatniteľnosť je ale obmedzená na dobrovoľné splnenie povinným.

36. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia desaťročnú. Odlíšný a na sebe nezávislý je začiatok a priebeh ich plynutia aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. Touto vedomosťou ustanovenie §-u 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet žalovaného vyššiu čiastku. Významné nie je, či oprávnený subjekt má právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, že zmluva, podľa ktorej plnil, je neplatná. Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie podľa § 107 Občianskeho zákonníka, ale o znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto bezdôvodného obohatenia dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr.

37. Súd vo vzťahu k dĺžke objektívnej premlčacej lehoty prihliadol na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.2.2022, kde v bode 18 odôvodnenia tento uznesenia uviedol, že vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EU C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia). Dovolací súd súčasne poukazuje na vecne správny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že 51. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Aplikácii uznesenia Najvyššieho

súdu SR sp. zn. ICdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018 bráni princíp prednosti rozsudku Súdneho dvora EU C-485/19.

38. Súd vo vzťahu k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere poukazuje aj na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021 ako aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/36/2021 zo dňa 28.2.2022 a 5CoCsp/22/2021 zo dňa 20.1.2022, kde boli posudzované nároky z obdobných zmlúv o spotrebiteľských úveroch.

39. Podstatnou skutkovou okolnosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

40. O vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných sa žalobcovia dozvedeli od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pričom o tom predložil aj prehlásenie tohto združenia zo dňa 4.4.2019. V tomto prehlásení združenie informovalo žalobcu na osobnom stretnutí dňa 31.10.2018 o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane veriteľa vo výške 1056,70 eur, pričom mu odporučilo obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta. Dňa 31.10.2018 žalobca splnomocnil svojim zastupovaním JUDr. Igora Šafranka, ktorý vo veci podal žalobu. Bližšie uvedená časová postupnosť jednotlivých krokov žalobcu súvisiaca s jeho snahou získať vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných nasvedčuje tomu, že žalobca ešte pred návštevou Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia nemal. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť v októbri 2018. Najneskôr sa však žalobcovia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 mohli dozvedieť z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Csp/1/2019 zo dňa 13.6.2019, ktorým bola konštatovaná táto bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru avšak v tom čase už bola podaná žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého nárok na vydanie je predmetom tohto konania.

41. Zmluva o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 tvorila jeden celok a žalobcovia z titulu tejto zmluvy uhrádzali najprv žalovanému v 1. rade, neskôr žalovanému v 2. rade plnenia v priebehu niekoľkých rokov, pričom poslednú úhradu zrealizovali dňa 05.03.2018 žalovanému v 2. rade, čo vyplýva z vyjadrenia žalovaného v 2. rade doručeného súdu dňa 8.10.2021. Ak žalovaní dlhodobo získavali bezdôvodné obohatenie prijímaním plnení bez právneho dôvodu, nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia musí rovnako ako zmluva o splátkovom úvere, z ktorej tento nárok vznikol, tvoriť jeden celok. V takomto prípade premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. K poslednej úhrade zo strany žalobcov došlo dňa 05.03.2018 a teda až týmto dňom sa bezdôvodné obohacovanie žalovaného skončilo. Žaloba na súde bola podaná dňa 31.04.2019, teda pred uplynutím akejkoľvek z lehôt upravených v ust. § 107 Občianskeho zákonníka

42. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka. Jedným z prostriedkov súdnej ochrany je i žaloba na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Ust. § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov priamo umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva proti porušiteľovi na súde.

43. V spotrebiteľských sporoch Civilný sporový poriadok v ustanovení § 298 umožňuje súdu v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou

za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak Civilný sporový poriadok v ust. § 298 umožňuje súdu v rozsudku aj bez návrhu vysloviť neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky a dokonca v prípade uloženia povinnosti vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie priamo ukladá povinnosť uviesť vo výroku rozsudku znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, je nepochybné, že žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky je prípustným prostriedkom ochrany práv spotrebiteľa.

44. Možnosť určenia niektorej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú, a teda neplatnú, priamo vyplýva aj z ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Zo znenia tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že predmetom konania môže byť i žaloba, ktorou sa spotrebiteľ domáha len určenia neprijateľnosti konkrétnej zmluvnej podmienky.

45. Civilný sporový poriadok v § 137 formou demonštratívneho výpočtu uvádza druhy žalôb. Oproti doterajšej právnej úprave sú v tomto ustanovení zakotvené viaceré zmeny. Ako konštatuje predkladateľ novej právnej úpravy, žaloby na plnenie upravené v písm. a) sú najčastejším druhom civilných žalôb. Splnenie povinnosti môže vyplývať zo zákona, z právnych vzťahov, vrátane vzťahov deliktných, z medzinárodného európskeho práva, atď. Podľa predkladateľa nemalo zmysel špecifikovať v hypotéze právnej normy, z čoho povinnosť vyplýva tak, ako tomu bolo v predchádzajúcej právnej úprave. Nóvum spočívajúce v zavedení právnej normy obsiahnutej v písm. b) spočíva v rozlišovaní žalôb na splnenie povinnosti a žalôb na vyporiadanie práv typu bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, podielové spoluvlastníctvo, neoprávnená stavba atď. Úplne nová koncepcia je zakotvená v písm. c) a v písm. d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určenie inej právnej skutočnosti podľa písm. d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem aj tu platilo, že tento nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

46. Vo vzťahu k poplatku za správu úveru je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka bolo prijaté zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 13.06.2014 s prechodným ustanovením § 879p Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovením § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.06.2014.

47. Spracovateľský poplatok je tak neprijateľný z dôvodu jeho neurčitosti, keďže by mal korešpondovať konkrétne identifikovanému predmetu plnenia. Teda musí ísť o služby sledujúce záujmy spotrebiteľa a nie dodávateľa. Explicitne je to vyjadrené v ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné zmluvné podmienky sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Žalovaní nešpecifikovali, aké skutočné plnenie dostávajú spotrebiteľia, za ktoré mali zaplatiť už v čase poskytnutia úveru poplatok vo výške 2 699,- Sk (89,59 eur). Bezpodmienečne sa vyžaduje, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľom, slúžiace ich záujmom, o ktorý prípad však u spracovateľského poplatku nejde. Takéto vedľajšie plnenie si žalobcovia zjavne neobjednali, ani individuálne nevyjednali a neslúži na ich prospech, ale výlučne na prospech dodávateľa, čím nadobúda

vlastnosť neprijateľnosti, čo dopadá rovnako aj na poplatok za správu úveru 60,- Sk (1,99 eur) mesačne odo dňa uzatvorenia zmluvy o úvere.

48. Ohľadom námietky žalovaných k aktívnej legitimácii žalobcov, keďže podľa ich názoru nebolo špecifikované, ktorý zo žalobcov vykonával úhrady súd uvádza, že je neopodstatnená. Obaja žalobcovia sú manželmi (súd má tento poznatok jednak z lustrácie z Registra obyvateľov SR a tiež aj z iných súdnych sporov týkajúcich sa žalobcov), obaja boli dlžníkmi v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ aj úhradu dlhu realizoval len jeden zo žalobcov, išlo o platby z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto nárok na ich vrátenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia majú obaja žalobcovia.

49. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol o podanej žalobe tak, že jej v celom rozsahu vyhovel. Súd priznal žalobcom vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 49,18 eur a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 950,- eur. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobcovia vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcom žalovaným v 1. rade tento vo vzťahu k žalovanému v 1. rade podľa predloženej špecifikácie preplatil v sume 653,38 eur, keď spolu splátkami za obdobie od 30.6.2008 do 21.10.2015 uhradili sumu v celkovej výške 4304,71 eur. Žalobcovia vo vzťahu k žalovanému v 1. rade si však uplatnili iba sumu 49,18 eur, preto im súd túto náhradu za bezdôvodné obohatenie priznal. Po postúpení pohľadávky žalovaným v 1. rade na žalovaného v 2. rade žalobcovia uhradili žalovanému splátkami za obdobie od 27.11.2015 do 5.3.2018 sumu 950,- eur, čo bolo rovnako nad rámec poskytnutej istiny úveru. Súd preto vo vzťahu k žalovanému v 2. rade rovnako priznal žalobcom nimi uplatnený nárok v sume 950,- eur.

50. Rovnako súd vyhovel v celom rozsahu aj návrhu žalobcov na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o splátkovom úvere č. 0531075044 zo dňa 4.6.2008 v časti I. Základné podmienky, bod 1 v znení: „Spracovateľský poplatok: 2 699,-Sk uhradený z prostriedkov úveru. Poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne.

Tu súd poukazuje aj na rozsudok KS Prešov, ktorý v podstate rozhodol vyslovene vo vzťahu k týmto zmluvným podmienkam týkajúcim sa spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru rozsudkom sp. zn. 5CoCsp/22/2021 zo dňa 20.1.2022, kde v podstate tiež vyslovil neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok.

51. Keďže žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade vo vzťahu k nim uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia neuhradili žalobcom tieto nároky riadne a včas vznikol žalobcom nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 v spojení s § 563 Občianskeho zákonníka a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému v 1. rade t.j. odo dňa 31.7.2019 (žaloba doručená dňa 30.7.2019) a odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému v 2. rade t.j. odo dňa 30.7.2019 (žaloba doručená dňa 30.7.2019), a to vo výške 5% tak, ako si ho uplatnil podanou žalobou. Žalovaný v 1. rade je tak povinný zaplatiť žalobcom úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 49,18 eur od 31.7.2019 do zaplatenia a žalovaný v 2. rade je tak povinný zaplatiť žalobcom úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 950,- eur od 30.7.2019 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol:

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, žalobcovia boli v konaní plne úspešní, keďže ich žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. Súd tak v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade v rozsahu 100 % , pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262, ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.